

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015202057
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015202057.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): U. D., nar. XX. O. XXXX, bytom Z., XXX XX I., právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. Sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-82/2015/OPK zo dňa 02. októbra 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/296/2015-48 zo dňa 20. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietla.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu podľa § 190 SSP, ktorým sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-82/2015/OPK zo dňa 02.10.2015, ktorým žalovaný potvrdil personálny rozkaz riaditeľa KR PZ V Bratislave č. 512 zo dňa 29.05.2015 o dočasnom pozbavení žalobcu výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. b) zák. č. 73/1998 Z.z. od 29.05.2015 do 28.11.2015 z dôvodu, že sa stal dôvodne podozrivým zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby.

2. Krajský súd vo svojom rozsudku uviedol, že dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu správny orgán nadobudol na základe oznámenia odboru inšpekčnej služby západ, úradu inšpekčnej

služby, sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR č. SKIS-599/OISZ-V-2012 zo dňa 21.11.2012, z ktorého vyplývalo, že žalobca sa stal dôvodne podozrivým zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona v spojitosti s podaním obžaloby prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII./1GV127/12 zo dňa 27.03.2015 na Špecializovaný trestný súd pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona. Požiadavka zodpovedného prístupu príslušníka PZ k rešpektovaniu právnych predpisov vyplýva z jeho právneho postavenia ako aj z úloh, ktorými sa zúčastňuje na plnení funkcií štátu, a preto sa ich dodržiavanie vyžaduje a predpokladá sa, že každý príslušník PZ v rámci svojho postavenia ich bude príkladne a striktne rešpektovať tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prísaha. Keďže konanie žalobcu bolo nezlučiteľné s postavením a úlohami príslušníka PZ, bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by vo výkone štátnej služby bol žalobca aj naďalej ponechaný. Žalovaný preto mal za to, že ďalšie ponechanie žalobcu vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, pretože podľa žalovaného dôležitým záujmom štátnej služby je záujem na včasnom a kvalitnom plnení služobných úloh a základných povinností policajta.

3. K námietke žaloby, že správny orgán sa má zaoberať aj povahou a okolnosťami skutku a len v prípade, že existuje dôvodné podozrenie zo spáchania skutku, môže mať podmienku dočasného pozbavenia za splnenú správny súd uviedol, že ide o personálne konanie, ktoré sa riadi ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. a správny orgán ním zisťuje a preukazuje naplnenie podmienok dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby, v danom prípade ustanovenia § 46 ods. 1 písm. b) zák. č. 73/1998 Z.z.. Nie je možné ho zamieňať so samostatným trestným konaním, ktorým sa zisťuje, či sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Krajský súd tiež zdôraznil, že účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby nie sú otázky jeho viny alebo nevinu, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Preto nemožno v správnom súdnom konaní skúmať otázku prezumpcie nevinu, trestnosť činu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom ústavne zaručený obvinenej osobe. Výsledok personálneho konania a teda naplnenie zákonných podmienok dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nie je závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže ohrozenie dôležitého záujmu štátnej služby nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. Šetrenie nadriadeného v personálnom konaní bolo vykonané a dôkazy hodnotené podľa § 238 zák. č. 73/1998 Z.z., nie podľa zák. č. 301/2005 Z.z. (Trestný poriadok), či podľa zák. č. 300/2005 Z.z. (Trestný zákon). Zákon č. 73/1998 Z.z. neustanovuje pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných k preukázaniu určitej skutočnosti, ani váhu, či dôkaznú silu, dôkazný význam a zároveň zákon č. 73/1998 Z.z. neustanovuje ani potrebný rozsah dôkazov nevyhnutných k pravdivému zisteniu skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností. O dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby rozhoduje príslušný nadriadený, ktorý hodnotí dôkazy podľa svojho voľného, zákonom nevymedzeného uváženia, pričom prihliada k okolnostiam konkrétneho prípadu, k jeho osobitostiam a charakteristickým črtám, čím sa bráni mechanickému postupu pri hodnotení dôkazov. Podľa zákona č. 73/1998 Z.z. vo veci robí vlastný úsudok a v samostatnom personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku samostatného trestného konania.

4. Krajský súd konštatoval, že účelom konania o dočasnom pozbavení bolo, aby policajt, ktorý bol dôvodne podozrivý, že spáchal trestný čin, bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby. Z ustanovení zákona č. 73/1998 Z.z. vyplýva, že dôležitým záujmom na riadnom výkone štátnej služby policajta je plnenie si jeho povinností vyplývajúcich mu z ust. § 17 v spojitosti s ust. § 47 a § 48 ods. 3 citovaného zákona. Žalobca bol povinný najmä:

- plniť si svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,

- zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- dodržiavať služobnú disciplínu,
- plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

5. Krajský súd ďalej uvádzal, že nadriadený v medziach zákona č. 73/1998 Z.z. v súlade s povolenou voľnou úvahou (správne uváženie), v ktorej je nezastupiteľný, správne posúdil intenzitu ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby žalobcom, ako aj naplnenie podmienky, že žalobca je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z.z. aj rozhodol. Naplnenie zákonnej podmienky dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby a to, že žalobca bol dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu mal žalovaný preukázané nielen z uznesenia vyšetrovateľa OIS západ ÚIS SKIS MV SR č. SKIS-599/OISZ-V-2012 zo dňa 21.11.2012, ale aj podaním obžaloby prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII./1GV127/12 zo dňa 27.03.2015 na Špecializovaný trestný súd pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona. Krajský súd bol toho názoru, že v personálnom rozkaze bolo naozaj nedostačujúce, keď v odôvodnení rozhodnutia je uvádzaná len vedomosť o trestnom stíhaní žalobcu od 21.11.2012. Žalovaný tento dôvod dôvodného podozrenia doplnil až v druhostupňovom rozhodnutí, reagujúc tak na námietku žalobcu uvedenú v odvolaní. Založenie dočasného pozbavenia odvolací orgán zakladá až momentom podania obžaloby na Špecializovaný trestný súd prokurátorom ŠP GP SR a až týmto momentom bolo dôvodné podozrenie osvedčené, a preto nemožno hovoriť o nečinnosti správneho orgánu v trvaní od 21.11.2012. V tejto súvislosti správny súd uviedol, že odvolacie konanie tvorí jeden celok s konaním na prvom stupni. Odvolací správny orgán je oprávnený i z vlastného podnetu vykonať v prípade potreby aj nové dôkazy alebo zopakovať už vykonané dôkazy. Správne konanie sa pritom riadi zásadou materiálnej pravdy, ktorá sa samozrejme vzťahuje aj na odvolacie konanie. Preto podľa názoru správneho súdu žalovaný v žiadnom prípade nemohol porušiť uvedením, resp. doplnením tohto dôvodu dôvodného podozrenia zmysel dvojštánčnosti konania (správny súd tu poukázal na napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Sžhu/1/2009). Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval za irelevantnú aj ďalšiu námietku žalobcu, že „z napadnutého rozhodnutia nie zrejmé, prečo bolo dôvodné dočasné pozbavenie až v roku 2015, keď nadriadený o trestnom stíhaní žalobcu dozvedel v roku 2012, pričom žalovaný neuviedol žiadnu podstatnú zmenu okolností“. V tejto súvislosti ako uviedol krajský súd neobstála ani námietka žalobcu, že nedostatok dôvodu pre ohrozenie záujmov štátnej služby konštatoval v prípade žalobcu aj minister SR v rozhodnutí zo dňa 22.05.2013, sp. zn. SI.V-PS-PK-52 2013, v konaní o prepustenie žalobcu. Správny súd konštatoval, že v preskúmvanej veci sa nejednalo o prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, ale ide o dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby, kedy podmienka dôvodného podozrenia bola žalovaným v napadnutom rozhodnutí riadne zdôvodnená a preukázaná podaním obžaloby na žalobcu prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII./1GV127/12 zo dňa 27.03.2015 na Špecializovaný trestný súd pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona.

6. Podľa názoru správneho súdu zákonnosť napadnutého rozhodnutia nemôže oslabiť ani ďalšia žalobcova námietka spočívajúca v postupe správneho orgánu pri začatí konania, keď o začatí konania o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby bol nadriadeným upovedomený o 18.10 hod. 29.05.2015 a lehota na vyjadrenie mu bola poskytnutá do 19.00 hod. toho istého dňa, čo žalobca považuje za šikanózný výkon verejnej moci. Správny súd sa nestotožňoval s týmto názorom, pretože jednak zákon neukladá povinnosť oboznámiť žalobcu so začatím takéhoto personálneho konania, pretože v zmysle ust. § 247a zákona č. 73/1998 Z.z. sa na konanie podľa tohto zákona nevzťahuje Správny poriadok. Vo všeobecnosti je možné povedať, že poskytnutá lehota bola neprimerane krátka, ale na druhej strane krajský súd sa domnieval, že sa nejedná o nevedomosť žalobcu ohľadne skutkových a právnych

okolností prečo k takémuto dočasnému pozbaveniu došlo. Podaná obžaloba mu bola doručená, mal o nej vedomosť, vzťahovala sa práve na toto dočasné pozbavenie. Takisto aj okolnosti vo vzťahu k personálnemu konaniu týkajúceho sa jeho prepustenia zo služobného pomeru sa tiež vzťahovali ku skutku, na základe ktorého bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie a na základe ktorého bolo rozhodnuté napokon aj o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby. Takže okolnosti veci mu museli byť známe a za týchto okolností sa správny súd nejavil dôvod uznania tejto jeho námietky.

7. K námietke žalobcu, že o jeho odvolaní rozhodoval nepríslušný orgán, správny súd sa nestotožnil ani s touto námietkou. Prvostupňovým orgánom vo veci konajúcim bol riaditeľ KR PZ Bratislava, jeho najbližšie nadriadeným je prezident PZ, tento aj druhostupňové rozhodnutie vydal. Opatrenie rozhodnutia pečiatkou MV SR nemožno charakterizovať ako porušenie ust. § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., pretože v zmysle čl. 6 ods. 1 a 2 Nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 30. marca 2015 o organizačnom poriadku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 39 (ďalej len nariadenie), Prezídium Policajného zboru je útvarom ministerstva a je považované za sekciu ministerstva. V zmysle čl. 14 ods. 1 nariadenia Prezídium Policajného zboru riadi prezident. V zmysle čl. 22 ods. 1 nariadenia, riaditeľ útvaru ministerstva koná a rozhoduje vo veciach patriacich do pôsobnosti ním riadeného útvaru ministerstva. Riaditeľ útvaru ministerstva vydáva rozhodnutia podľa zákona o správnom konaní (čl. 22 ods. 3 písm. b) bod 2.). Podľa čl. 23 ods. 1 nariadenia Prezident Policajného zboru okrem úloh uvedených v čl. 22 riadi riaditeľov vybraných organizačných zložiek Prezídia Policajného zboru a riaditeľov krajských riaditeľstiev Policajného zboru. S poukazom na uvedené žalobcom napadnuté rozhodnutie je aj po formálnej stránke správne a v súlade s ust. § 243 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z.z.

II.

Kasačná sťažnosť

8. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave sťažovateľ v pozícii žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu podal kasačnú sťažnosť v zákonom stanovenej lehote. Sťažovateľ podal kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Podľa sťažovateľa rozhodnutie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení veci v posudzovaní splnenia podmienok na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sťažovateľa podľa § 46 ods. 1 Zákona o policajnom zbore (ZPZ), namietaného postupu správneho orgánu pri začatí konania, ako aj posudzovania oprávnenosti v prejednávanej veci rozhodovať. Sťažovateľ nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že boli naplnené podmienky § 46 ods. 1 písm. b) ZPZ. Podľa jeho názoru nie je v jeho prípade splnená ani jedna podmienka pre dočasné pozbavenie výkonu služby.

9. Sťažovateľ mal za to, že správny orgán v konaní o dočasné pozbavenie výkonu služby sa má zaoberať aj povahou a okolnosťami skutku, a že len samotné vznesenie obvinenia nie je dôvodom na dočasné pozbavenie výkonu služby. Ďalej dôvodil, že sa v danej veci vedie trestné stíhanie od 21.11.2012, ku dňu podania kasačnej sťažnosti 30 mesiacov. Jediným dôkazom voči sťažovateľovi je výpoveď svedka, ktorý svoju výpoveď v priebehu konania menil. Sťažovateľovi chýbal motív, nakoľko ani orgány činné v trestnom konaní mu nekladú za vinu, že by mal úplatok dojednať pre seba alebo sčasti pre seba. Nedostatok dôkazov voči sťažovateľovi v jeho sporný podiel na celom skutku je aj samotné odôvodnenie personálneho rozkazu - „V presne nezistenom čase ...sa Mgr. U. D. s X. Y. telefonicky spojil dožadujúc sa stretnutia.“ Táto okolnosť má podľa správneho orgánu byť dôvodom, pre ktorý je sťažovateľ dôvodne podozrivý zo spáchania dvoch trestných činov. Všetky ostatné skutkové okolnosti sú kladené za vinu úplne inej osobe. Podľa sťažovateľa za takejto slabej dôkaznej situácie nebolo možné mať za naplnenú podmienku dôvodného podozrenia potrebnú pre dočasné pozbavenie výkonu služby.

10. Vo vzťahu k podmienke ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby; resp. priebehu objasňovania jeho konania žalovaný poukazuje na to, že zákonodarca obmedzil trvanie postavenia mimo službu dobou 6 mesiacov od začiatku obmedzenia. Ak sa trestná činnosť do tohto času neobjasní, nemôže to byť na ujmu policajtovi a tomu musí byť v súlade so zásadou prezumpcie neviny, umožnené pokračovať vo výkone služby. Sťažovateľ mal za to, že ak nebol dôvod na dočasné pozbavenie v roku 2012, nie je

zrejme prečo je dôvodné dočasné pozbavenie v roku 2015, po uplynutí 30 mesiacov, od kedy sa nadriadený o trestnom stíhaní dozvedel.

11. Ďalej dôvodil, že ak sú splnené podmienky na dočasné pozbavenie výkonu služby, nadriadený musí vydať personálny rozkaz. Zákon neumožňuje nadriadenému rozhodnúť sa v ľubovoľnom štádiu trestného stíhania, resp. rozhodnúť sa, či policajta služby pozbaví alebo nepozbaví. Ak sú splnené obe podmienky - dôvodné podozrenie a ohrozenie záujmu štátnej služby - nadriadený je povinný policajta služby dočasne pozbaviť. Ak nejde o prípad, kedy došlo k splneniu podmienok až neskôr, v priebehu trestného stíhania, v dôsledku skutkovej alebo právnej okolnosti, musí byť policajt pozbavený výkonu služby bez meškania. Tým, že tak nadriadený neurobil bezprostredne po 21.11.2012 dal najavo, že podmienky na dočasné pozbavenie nie sú dané.

12. Sťažovateľ poukázal aj na nedostatok dôvodov pre ohrozenie záujmov štátnej služby v rámci rozhodnutia ministra SR rozhodnutí z dňa 22.05.2013, sp. zn. SI.V-PS-PK-52 2013, kde aj v jednom aj v druhom prípade sa sledoval ten istý účel - aby nevykonávala službu osoba, ktorá môže škodiť jej záujmom. Sťažovateľ mal za to, že správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď považoval konanie sťažovateľa za nezlučiteľné s postavením a úlohami príslušníka PZ a na základe toho mal za to, že sú splnené podmienky § 46 ZPZ, taktiež poukázal na nedostatky v rámci postupu správneho orgánu - nemožnosť sa vyjadriť, napriek tomu, že správny orgán bol povinný postupovať v konaní v úzkej súčinnosti so sťažovateľom a dať mu príležitosť aby mohol svoje práva a záujmy účinne obhajovať; rozhodnutie nepríslušného orgánu, ktorý rozhodoval vo veci.

13. Záverom sťažovateľ žiadal, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

14. Ku kasačnej sťažnosti sa písomne vyjadril žalovaný, nesúhlasil s právnym názorom sťažovateľa a mal za to, že sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti voči rozsudku neuvádzal žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na jeho zrušenie. V plnom rozsahu sa pridržiaval svojho písomného vyjadrenia k podanej žalobe a navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu (vo vyjadrení uvedený kasačný súd) ako vecne správny potvrdiť a kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP zamietnuť.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti § 440 ods. 1 písm. g) SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

16. Podľa § 135 ods. 1 a 2 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy. Pre správny súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia, ak

- a) ide o konanie podľa § 6 ods. 2 písm. d) až f) a i) až k),
- b) rozhoduje podľa § 192.

17. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

18. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod č. k. 1S/296/2015-48 zo dňa 20. apríla 2017, ktorým správny súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-82/2015/OPK zo dňa 02.10.2015, ktorým žalovaný potvrdil Personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Bratislave č. 512 z 29.05.2015, ktorým bol sťažovateľ pozbavený výkonu štátnej služby podľa § 46 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. od 29.05.2015 do 28.11.2015 z dôvodu, že sa stal dôvodne podozrivým zo spáchania zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej moci.

19. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) a b) zákona č.73/1998 Z.z. (účinnosť do 30.11.2015) policajt sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že

- a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo
- b) spáchal trestný čin.

20. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta.

21. Sťažovateľ kasačné dôvody formuloval s poukazom na ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g) SSP, t. j. že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. V podstate je možné zhrnúť, že ostatné kasačné námietky sťažovateľa boli zhodné so žalobnými námietkami sťažovateľa proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného.

22. Predmetom prieskumu pred krajským súdom bolo rozhodnutie Ministerstva vnútra SR č. KM-OLVS-82/2015-OPK zo dňa 02.10.2015, ktorý potvrdil personálny rozkaz riaditeľa KR PZ v Bratislave č. 512, zo dňa 29.05.2012 o dočasnom pozbavení sťažovateľa výkonu štátnej služby.

23. Personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 13 zo dňa 20.02.2013, bol sťažovateľ podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ a následne o jeho rozklade minister vnútra SR dňa 22.05.2013 rozhodol pod č. SLV-PK-52/2013 tak, že personálny rozkaz zrušil, keď konštatoval, že by jeho ponechanie v služobnom pomere bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Následne bola podaná obžaloba príslušným prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR pod č. VII./1GV127/12 podaná dňa 27.03.2015 na Špecializovaný trestný súd pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a písm. c) Trestného zákona. Nebolo sporným, že sťažovateľ bol právoplatným personálnym rozkazom KR PZ v Bratislave č. 512 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. KM-OLVS-82/2015/OPK zo dňa 2.10.2015 podľa § 46 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. dočasne pozbavený výkonu štátnej služby na dobu od 29.5.2015 do 28.11.2015, z dôvodu dôvodného podozrenia, že sťažovateľ spáchal zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 pís. a), pís. c) Trestného zákona. Proti predmetnému rozhodnutiu žalovaného sťažovateľ podal správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom pod č. k. 1S/296/2015 - 48 zo dňa 20.04.2017 žalobu ako nedôvodnú s poukazom na § 190 SSP zamietol. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.05.2017.

24. Najvyšší súd uvádza, že s poukazom na § 46 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa musí dočasne pozbaviť výkonu štátnej služby, ak by jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania a je dôvodne podozrivý, že: a) porušil služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, alebo b) spáchal trestný čin. Podľa § 46 ods. 2

zákona č. 73/1998 Z.z. výkonu štátnej služby možno policajta dočasne pozbaviť len na dobu nevyhnutne potrebnú na objasnenie jeho konania, najdlhšie však na šesť mesiacov; túto dobu môže výnimočne predĺžiť minister v prípade, ak je proti policajtovi vedené trestné stíhanie, a to až do jeho právoplatného skončenia. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sa prerušuje na čas výkonu väzby policajta.

25. Počas dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby sa na policajta nevzťahuje povinnosť vykonávať službu, ako ani služobné úkony v službe alebo mimo nej. Nadriadený je pri rozhodovaní o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby povinný skúmať, či sú splnené podmienky na vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby a či tieto podmienky na vydanie rozhodnutia sú splnené kumulatívne. Najčastejším dôvodom na pozbavenie výkonu štátnej služby policajta býva skutočnosť, že jeho konaním sa stane dôvodne podozrivým zo spáchania úmyselného trestného činu. Podozrenie zo spáchania trestného činu vyplýva z úkonov vykonaných orgánmi činnými v trestnom konaní.

26. Pri rozhodovaní nadriadeného o použití alebo nepoužití inštitútu dočasného pozbavenia štátnej služby policajta nie je dôležité a potrebné posúdenie skutočnosti, či došlo alebo nedošlo k takému konaniu zo strany policajta, ktoré má znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa príslušných ustanovení trestného zákona. Ako podklad pre rozhodovanie vo veci samej je však právne relevantné zistenie, že voči policajtovi bolo vznesené obvinenie v zmysle príslušných procesných a hmotnoprávných ustanovení trestného poriadku a trestného zákona. Nadriadený nie je vecne príslušný posudzovať obsah vzneseného obvinenia, hodnotiť dôkazy získané orgánom činným v trestnom konaní, prípadne robiť ich rozbor alebo posudzovať opodstatnenosť vzneseného obvinenia a vôbec nie rozhodovať o vine a treste policajta. Nadriadený je v tomto prípade povinný len rešpektovať úkon orgánu činného v trestnom konaní ako orgánu, ktorému je zákonom zverená právomoc rozhodnúť, či boli splnené všetky zákonom požadované podmienky na vznesenie obvinenia. Akékoľvek úkony nadriadeného spochybňujúce vznesené obvinenie, hodnotenie dôkazov zadovážených orgánmi činnými v trestnom konaní alebo posudzovanie opodstatnenosti vzneseného obvinenia by boli úkonmi prekračujúcimi jeho právomoci a zasahujúcimi do úkonov, ktoré na základe zákona prináležia výlučne orgánom činným v trestnom konaní. Na základe uvedeného preto možno konštatovať, že prvá podmienka na vydanie napadnutého rozhodnutia je splnená už samotným vznesením obvinenia voči policajtovi.

27. Ďalšou podmienkou na vydanie rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby je preukázanie skutočnosti, že ponechanie policajta vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania. Ponechanie policajta vo výkone štátnej služby by mal nadriadený posudzovať vo vzťahu ku skutku, ktorý sa policajtovi kladie za vinu. Právna kvalifikácia konania policajta vyplýva jednak z obsahu uznesenia o vznesení obvinenia, ale aj z obsahu samotnej skutkovej podstaty trestného činu. Tu je potrebné konštatovať, že ide o plnenie služobných povinností policajta, ktoré sú špecifikované v ust. § 47 zákona t. j. úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť, a to v podobe riadneho a nestranného plnenia služobných povinností. Pri rozhodovaní je potrebné mať na zreteli taktiež tú skutočnosť či skutok, z ktorého je policajt obvinený, stal sa v priamej súvislosti s výkonom právomoci policajta ako verejného činiteľa alebo nie a či by teda jeho ponechanie v štátnej službe nebolo v rozpore so záujmom spoločnosti na riadnom plnení služobných povinností tak, ako je to uvedené vyššie. V štádiu trestného konania, keď je policajt uznesením o vznesení obvinenia obvinený zo spáchania trestného činu, nemožno úplne vylúčiť, že skutok sa nestal, prípadne, že ho nespáchal obvinený policajt. Nadriadený v žiadnom prípade nemôže vykonávať dokazovanie v rozsahu, ktoré spadá do právomoci orgánov činných v trestnom konaní a ani neposudzuje skutok policajta z hľadiska jeho trestnoprávnej zodpovednosti. Rozhodovanie nadriadeného je len realizáciou jeho právomoci dočasne pozbaviť policajta výkonu štátnej služby zo zákonom predpokladaných dôvodov a zároveň právom nadriadeného rozhodovať v oblasti právne determinovaných subjektívnych práv policajtov vo veciach služobného pomeru so záväznými právnymi dôsledkami.

28. Použitie inštitútu dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby nie je inštitútom, ktorým sa neguje garancia prezumpcie neviny alebo ktorým sa prejedikuje rozhodnutie súdu vo veci samej, ale je len nástrojom na ochranu záujmov spoločnosti, ktorý je oprávnený nadriadený aplikovať v prípadoch, keď

sú splnené zákonom stanovené podmienky. Tento zákon a ani obdobné právne predpisy nevymedzujú obsah, a teda ani hranice pojmu „dôležitý záujem štátnej služby“ a tento pojem neupravuje ani žiaden vykonávací predpis. Je teda na uvážení nadriadeného, aby v medziach racionálnej úvahy bez akýchkoľvek subjektívnych vplyvov a po posúdení všetkých okolností konkrétneho prípadu vyhodnotil, ktoré skutočnosti bude považovať za dôležité záujmy štátnej služby.

29. Z ústavnej zásady prezumpcie neviny nevyplýva zákaz, aby s tým, voči komu bolo vznesené obvinenie zo spáchania trestného činu, nebolo možné zaobchádzať ako s obvineným, pričom obvinený je povinný strpieť určité obmedzenia, akým je napríklad väzba, skúmanie duševného stavu, prípadne ďalšie opatrenia uvedené v trestnom poriadku. K takýmto obmedzeniam je však nutné pripočítať i určité obmedzenia policajta pri výkone štátnej služby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že služobný pomer policajta nezaniká vydaním rozhodnutia o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby, ale jeho výkon je len zo zákonných dôvodov dočasne obmedzený. Dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby má len preventívny charakter. Zákon v ust. § 46 ods. 6 počíta aj so situáciou, keď by sa nepotvrdili dôvody, pre ktoré je policajt dočasne pozbavený výkonu štátnej služby. V takom prípade je nutné rozhodnutie nadriadeného zrušiť a policajtovi doplatiť rozdiel, o ktorý bol jeho mesačný služobný plat skrátený (komentár k § 46 zákona č. 73/1998 Z.z., Rastislav Kravár, JUDr.).

30. Kasačný súd rovnako ako aj správny súd mal za to, že v prípade sťažovateľa boli splnené podmienky na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby poukazom na § 46 ods. 1 pís. b) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., t. j. danosť ohrozenia dôležitého záujmu štátnej služby a pokračujúce trestné stíhanie sťažovateľa.

31. Krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku sa vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami sťažovateľa. Aj kasačný súd má za to, že rozhodnutie žalovaného vychádza zo správne zisteného skutkového stavu a na takto zistený skutkový stav boli správne aplikované príslušné právne predpisy - zákon č. 73/1998 Z.z. Aj podľa názoru kasačného súdu boli splnené podmienky na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby sťažovateľa, z toho dôvodu, že bolo nesporné, že proti policajtovi bolo naďalej vedené trestné stíhanie a jeho ďalšie ponechanie vo výkone štátnej služby by ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, tak ako je to podrobne zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

32. Najvyšší súd uvádza, že nebolo sporným, že ku dňu začiatku konania o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby nebolo trestné stíhanie sťažovateľa uvedenej veci právoplatne skončené. Súd zdôrazňuje, že predmetom preskúmania veci bolo rozhodnutie o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby.

33. Námietka sťažovateľa, prečo nadriadený bezprostredne po dozvedení sa o trestnom stíhaní sťažovateľa dňa 21.11.2012 nerozhodol o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby najvyšší súd uvádza, že inštitút dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby predstavuje prostriedok pre nadriadených ako zamedziť prítomnosť vo výkone štátnej služby a vykonávaniu služobnej činnosti okrem iného aj tým, policajtom, ktorí sú dôvodne podozriví, že svoju príslušnosť k PZ zneužili na získanie neoprávnenej výhody pre seba alebo iného a zároveň tým narušili dôveru v tento zboru z dôvodu pochybností o ich čestnosti a disciplinovanosti. Zákonné predpoklady dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby musia byť dané v čase rozhodovania o tomto personálnom opatrení. Ak teda prvostupňový orgán usúdil, že kumulatívne splnenie oboch podmienok pre dočasné pozbavenie výkonu služby nastalo až v čase začatia personálneho konania nebolo jeho povinnosťou vysporiadať sa s otázkou skúmania týchto podmienok v predchádzajúcom období, ako namietal sťažovateľ. V predmetnom konaní sa nerieši otázka porušenia služobnej prísahy alebo služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom, ako je tomu v prípade prepustenia zo služobného pomeru, ale v tomto prípade sa rieši otázka dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby pre dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu, čo predstavujú dve samostatné i keď personálne ale od seba na skutkovom základe odlišné administratívne konania. V konaní o prepustení zo služobného pomeru bolo sťažovateľovi preukazované hrubé porušenie služobnej prísahy, zatiaľ čo v konaní o dočasnom pozbavení výkonu služby mu bolo preukazované to, že bol dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu.

34. Najvyšší soud poukazuje na rozsudek sp. zn. 8Sžk/20/2018 (rozhodnutí o předložení dočasného pozbavení výkonu státní služby stěžovatele), kterým zamítl kasačnou stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Bratislavě č. k. 1S/100/2016-19 ze dne 25.05.2017 s odůvodněním, že byly splněny podmínky na dočasné pozbavení, resp. předložení dočasného pozbavení výkonu státní služby žalobcu, z toho důvodu, že bylo nesporné, že proti policajtovi bylo nadále vedeno trestné stíhání a jeho další ponechání ve výkonu státní služby by ohrožovalo důležitý zájem státní služby, tak ako je to podrobne zdôvodnené v odôvodnení rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

35. Z rozhodnutia sp. zn. 8Sžk/20/2018 zo dňa 30.04.2019 je najvyššiemu známe, že sťažovateľ bol zo služobného pomeru príslušníka PZ prepustený dňa 28.01.2016 podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona č. 73/1998 Z.z. na základe právoplatného odsúdenia pre úmyselný trestný čin, ktorý založil rozsudok Špecializovaného trestného súdu č. k. BB-3T/12/2015 zo dňa 12.01.2016, a ktorý nadobudol právoplatnosť 12.01.2016.

36. Na základe uvedeného kasačný súd dospel k záveru, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti sú neopodstatnené, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia, pretože krajský súd sa v rozhodnutí riadne so všetkými vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorá by zostala na kasačnom súde. Z uvedených dôvodov kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

37. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že ich náhradu sťažovateľovi nepriznal podľa § 467 ods.1 SSP v spojení s § 167 SSP.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v senáte zloženom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.